

ادامه از صفحه اول

سلیقه شخصی و حقوق شهروندی

....به‌دور از بیهودگی و ناکرامتی، زیبا و قابل‌ستایش است که اگر خلاف آن رفتار شود، گناهی نابخشودنی و جرمی آشکار خواهد بود. در عرصه حکمرانی، انصاف، عدالت و مصلحت در رابطه با شهروندان حول محور کرامت است، بنابراین وقتی ذات باری‌تعالی می‌فرماید که ما انسان را کرامت دادیم و او را بزرگ داشتیم و در آفرینش او را محترم شمردیم، در حوزه‌های تقنینی، اجرایی و قضائی نمی‌توان اقدامی قانونی را حکمی را صادر کرد که انسان را تحقیر کند و به کرامت شهروندان آسیب برساند. خداوند همواره انسان را همراه با تکریم یاد کرده است؛ «و لقد کرّمنا بنی آدم» و فرموده او را در بهترین شرایط خلق کرده‌ام؛ «لقد خلقنا الانسان في احسن تقویم» بنابراین با چنین تأکیدی، حق‌الناس که بر محور کرامت انسان‌هاست تعطیل‌بردار نیست. در تجارت، مجازات، قضاوت، حکومت، صنعت، طبابت و هر جا که رضایت انسانی آید دیده گرفته شود، به‌احضار ضرورت احترام مال، جان، آبرو و امنیت شهروندان تمامی اقدامات فوق فاقد اثر خواهد بود. با وجود اینکه هیچ مسلمانی و هیچ بنی‌پسری منکر کرامت نیست، اما در عمل ضروری است رفتار کریمانه فردی و اجتماعی در بین همه مردم و مسئولان نهادینه شود. حتی اگر حقوقی از حقوق شهروندان به‌لاحاظ مصالح جامعه با محدودیتی روبرو می‌شود، مصالح و کرامت جمعی شهروندان باید مدنظر باشد و اعمال سلیقه‌های شخصی باید با پشتوانه قانونی ممنوع باشد و در صورت بروز هر تخلفی از این نوع، پاسخ‌گویی و اصلاح رفتار مبنای کار قرار گیرد. پس حقوق شهروندان اگر نادیده گرفته شود، به معنای نادیده‌گرفتن کرامت و ارزش انسانی اوست و درواقع انسانیت شهروندان است که نادیده گرفته شده است. بنابراین در تمام ابعاد سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و حتی صنعتی و فناوری باید به‌گونه‌ای مدیریت کرد که کرامت انسان‌ها فدای موضوعات فوق نشود، البته اجرای طرح‌ها و پروژه‌های صنعتی و زیربنایی را هم نباید به بهانه کرامت و شرافت انسان متوقف کرد. با مدیریت و تدبیر شایسته می‌توان پیشرفت کشور را همراه با احترام به کرامت و شرافت شهروندان محقق کرد.

شوخی با مرگ

او بنا بر همین سرشت سرکش بود که در ۱۶سالگی سراغ ترجمه شعرهایی از مایاکوفسکی رفت و اجازه داد تا زندگی او را در توفان خود به هزار کرانه بکوبد. با این وصف، او در همین زمان کوتاه بیش از ۲۰ عنوان کتاب در زمینه‌های شعر، داستان و ترجمه از خود به یادگار گذاشت. از شاخص‌ترین آثار ترجمه‌ای مدیا کاشیگر، آثاری از ولادیمیر مایاکوفسکی، فرناندو ارابال، اوژن یونسکو و... است. همچنین به ترجمه‌هایی از زبان فرانسه به فارسی از آثار آلبر کامو، آنتوان دوستن الگزوپری و پل ریگور نیز می‌توان اشاره کرد. او سوسون مترجم نمایش‌نامه کرکن‌های اوژن یونسکو است. (پس از جلال آل‌احمد و پری صابری و پیش از احمد کامیابی‌مسک و سحر داوری). شناخته‌شده‌ترین ترجمه کاشیگر شاید «ابر شلوارپوش» اثر مایاکوفسکی است. رمان‌های «تکنیک کودتا» نوشته کورتسیو مالاپارته و «خرده آسمان، انکار هیچ» نوشته کلود استپان از دیگر آثار اوست.

کاشیگر خود درباره مترجم و ترجمه می‌گوید: بهترین نقد یک ترجمه، ترجمه مجدد آن است و نه چیز دیگر. بحث من این است کسی که دست به ترجمه می‌زند، درباره آن اندیشه باید حرفی برای گفتن داشته باشد.

مترجم کتاب را برای کسانی ترجمه می‌کند که زبان مبدا را نمی‌دانند. اگر کسی بلد باشد متنی را به زبان اصلی بخواند، نیازی به ترجمه‌اش ندارد. پس شما وقتی ترجمه می‌کنید، فرض اول‌تان این است که این اثر را برای کسی ترجمه می‌کنید که زبان نمی‌داند و خودش نمی‌تواند این دنیا و این اندیشه را کشف کند.

کاشیگر قلم را در ۱۶سالگی بر خود گمارد تا در ۶۱سالگی، به قلم دیگران توصیف شود؛ مدیای غمگین، مدیای شادخواه شادخوار، مدیای مرارت و معرفت... من در برابر چنین دوستی، باید از کدام سو، محبت را به یاد آورم؟ همه چیز را باد هوا می‌گرفت، آن‌قدر مرگ را مسخره گرفت تا مرگ آمد و او را جدی گرفت. ادیب نافرمانی که خلاف آمد رودخانه می‌رفت، او نه یکی دقیقه به یکی تصمیم همنبگوی‌وار که طی ۶۱ سال ذره‌ذره... دست در خود گشود و گریبان زندگی را درید و الوادع...

یادت محترم است و آرام است و همنشین قلب ما؛ تو که با عشق آمدی و با زیبایی لحظه‌ها را گذراندی و نگاشت به گونه مقابل چنین بود: گفتی: معشوق من آن صدای خش کشیده شدن پاهاست روی دلم از سر بی‌غرزی معشوق‌بودنم را دوست داشتم...

شرق: «آیا می‌توان با یک دستور، یک شغل را از جامعه حذف کرد؟ یا طلوع و غروب یک شغل تنها به یک فرمایش وابسته است؟» این استفساری درباره حکایت این روزهای شغل «پارکبانی» و «غیرقانونی»خواندن آن از سوی نهادهای بالادستی و «ادامه پیداکردن» این کار است. تکراری شده است دیگر، خبر غیرقانونی‌بودن دریافت وجوه نقد از مردم به بهانه «پارکبانی»، اما حکایت همچنان باقی است. «شرق» در گزارش پیش‌رو بررسی کرده است که «آیا یک شغل با یک دستور حذف می‌شود یا خیر؟» برای پاسخ به این پرسش، شاید نخستین نکته مؤثر سطح نیاز جامعه باشد که در باقی‌ماندن آن موقعیت کاری، نقش بازی می‌کند. آشکار است اگر مردم به یک موقعیت نیاز داشته باشند، آن شغل ناخودکاه حفظ خواهد شد؛ اما درباره این شغل، وضعیت کمی متفاوت است. هرچند پلیس چندبار اعلام کرده که این شغل غیرقانونی است و نیازی نیست پرداختی به پارکبان‌ها انجام شود؛ اما تجربه‌های مردمی که اتفاقا در فضای مجازی هم منتشر شده است، نشان می‌دهد گاهی که راننده‌ها مقابل چنین پرداخت‌هایی مقاومت کرده‌اند، در بازگشت به محل پارک، با خودروی صدمه‌دیده خود مواجه شده‌اند. گاه برفپاک‌کن‌ها کنده شده است و گاه آینه خودرو شکسته شده یا حتی روی خودرو خط افتاده است.

سوی دیگر ماجرا، حکایت وضعیت نامناسب معیشتی آثانی است که به عنوان پارکبان نقش بازی می‌کنند. روشن است که فردی که در این زمینه فعالیت می‌کند، در رفاه نیست؛ آنها هم تکران ازدست‌دادن همین «آب‌باریکه»ای هستند که حالا شهر تهران قبول کردند؛ هرچند بعدتر به‌دلیل برخی رفتارهای پارکبانان، ازجمله دریافت وجه بیشتری از سوی دیگر ماجرا، حکایت وضعیت نامناسب معیشتی آثانی است که به عنوان پارکبان نقش بازی می‌کنند. روشن است که فردی که در این زمینه فعالیت می‌کند، در رفاه نیست؛ آنها هم تکران ازدست‌دادن همین «آب‌باریکه»ای هستند که حالا شهر تهران قبول کردند؛ هرچند بعدتر به‌دلیل برخی رفتارهای پارکبانان، ازجمله دریافت وجه بیشتری از سوی دیگر ماجرا، حکایت وضعیت نامناسب معیشتی آثانی است که به عنوان پارکبان نقش بازی می‌کنند. روشن است که فردی که در این زمینه فعالیت می‌کند، در رفاه نیست؛ آنها هم تکران ازدست‌دادن همین «آب‌باریکه»ای هستند که حالا شهر تهران قبول کردند؛ هرچند بعدتر به‌دلیل برخی رفتارهای پارکبانان، ازجمله دریافت وجه بیشتری از

اقتصاد

پارکبانان با «غیرقانونی» نامیدن از بین نمی‌روند

جعلی‌های زورگیر

همین بررسی ابتدایی نشان می‌دهد نیاز معیشتی پارکبان‌ها و ترس مردم از آسیب‌دیدن خودروهایشان می‌تواند به خودی خود، به ادامه حیات این شغل منجر شود.

پارکبان‌ها چه زمانی متولد شدند؟

حدود ۱۰ سال پیش، توافق‌های پلیس راهنمایی‌وراندنگی با شهرداری تهران برای ساماندهی و توزیع عادلانه پارک حاشیه‌ای خودرو، منجر به ایجاد و پدیدآمدن پارکبان‌ها در معابر پایتخت شد. «پارکبان»‌ها برای ساماندهی پارک‌های حاشیه‌ای خودرو، توزیع عادلانه جای پارک و تا اندازه‌ای هم در حوزه تأمین امنیت خودروها فعالیت می‌کردند. مردم با هر نارضایتی که بود، سرانجام حضور افرادی به عنوان پارکبان را در معابر شهر تهران قبول کردند؛ هرچند بعدتر به‌دلیل برخی رفتارهای پارکبانان، ازجمله دریافت وجه بیشتری از

ترک‌ها به جرگه سنگ‌اندازان پیوستند

حبس پول پتروشیمی در ترکیه

برخی از صادرکنندگان پتروشیمی گرچه نمی‌توانند محصولات خود را به این کشور صادر کنند، اما برای انتقال وجوه محصولات پتروشیمی که در گذشته صادر شده است تصمیم به تشکیل صرافی گرفته‌اند تا بتوانند این وجوه را بازگردانند.ظاهرا حل مشکل ایجادشده در چین نیازمند گذشت زمان طولانی است و چینی‌ها به دلیل قانون مبارزه با پول شویی و شفافیت در انتقال وجوه تصمیم گرفته‌اند تا اطلاع ثانوی هیچ محموله پتروشیمی را از ایران وارد نکنند تا مشخص شود که این پول چگونه به دست صادرکنندگان پتروشیمی می‌رسد.بگیری‌ها حاکی است که دولت چین به دلیل فشار آمریکا تصمیم به چنین اقدامی گرفته است تا نشان دهد هیچ بانک یا مؤسسه مالی‌ای با ایران در ارتباط نیست.

بلوکه سریالی این‌بار در ترکیه

فرهاد فرونی، عضو هیئت‌مدیره اتحادیه صادرکنندگان فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی، در گفت‌وگو با «شرق» دراین‌باره می‌گوید: پرداخت‌ها متوقف شده و همان جریان چین و امارات این‌بار در ترکیه تکرار می‌شود. داستان هم همان ماجرای قوانین مبارزه با پول‌شویی است که کشورها را بر آن داشته تا در روابط با ایران، احتیاط کنند.فرونی در قالب راه‌حلی برای این مشکل با بیان اینکه باید صراف‌بازی‌ها را کنار بگذاریم، می‌گوید: باید یاد بگیریم براساس بازشدن اعتبارات بانکی کالاها را صادر کنیم، اما متأسفانه به علت اختلاف قیمت دلار در بازار آزاد و دلار بانکی، شرکت‌ها حاضر نیستند از طریق اعتبارات اسنادی عمل کنند.او در ادامه با اشاره به اینکه روابط بانکی ما نیز با کشورها چندان مساعد و بی‌دردسر نیست، می‌افزاید: شرکت‌های پتروشیمی در این شرایط ترجیح می‌دهند به صراف پول بدهند و در مدت‌زمان کوتاهی در تهران پولشان را دریافت کنند.فرونی با رد سود همراه با ریسک از طریق همکاری با صراف‌ها می‌گوید: صرافی ریسک ندارد و این‌گونه حرف‌ها جنجالی بی‌خود است. صرافان شناخته‌شده و معتبر هستند و بازرگانان هم آنها را

نظارت بر آن فکر نمی‌شود، به چربی شکل‌گرفتن آن فکر نمی‌شود و... نتیجه‌اش می‌شود آنچه امروز رخ داده است. به گفته این فعال کارگری، درباره شغل پارکبانی هم چنین مسئله‌ای رخ داده است. پس از مدتی روشن شد که دستگاه‌های پارکبانی شهرداری می‌تواند کنترل بهتری بر روند ترافیک و مدیریت شهری داشته باشد؛ از سوی دیگر هم این موضوع برای شهرداری درآمدزایی دارد. بنابراین از همه این روند نتیجه گرفته می‌شود که باید تعریف صحیح و منطقی از این شغل وجود داشته باشد. اوادامه می‌دهد: در واقع یک طرح شغل برای آن نوشته شده، سپس قوه‌ای که قرار است بر آن نظارت و کنترل کند، برایش معنا و تعریف شود. جایگاه آن در سیستم (درباره شغل پارکبانی) حمل‌ونقل شهری روشن شود. زمانی که این روند پیش نمی‌رود و همه بر اثر هیجان، دست به ایجاد یک شغل می‌زنند و استدالشان هم این است که این روش به کاهش بی‌کاری کمک می‌کند، نتیجه این می‌شود.

نتایج یک شغل بدون پایش

توفیقی تأکید می‌کند: هیچ پایشی روی این شغل انجام نشده است و سوءاستفاده‌های زیادی هم رخ می‌دهد. پارکبان‌های قلابی به میدان می‌آیند و امتیازهای قلابی هم می‌گیرند. اکنون هم وضع به‌گونه‌ای است که هزینه‌ها روشن نیست؛ تعرفه‌ها مشخص نیست، قیمت‌ها مشخص نیست؛ چگونگی به‌دست‌آوردن این درآمد و هزینه‌کردش روشن نیست. دبیر سابق مجمع عالی نمایندگان کارگران ایران، با مطرح‌کردن این نکات، ادامه می‌دهد: این افراد تحت نظارت چه کسانی هستند؟ کارت شناسایی دارند؟

فرامرز توفیقی، عضو مجمع عالی نمایندگان کارگران ایران است. او دراین‌باره به «شرق» می‌گوید: زمانی که وارد بحث از تعریف مشاغل می‌شویم، باید نخست تعریف درستی از مشاغل داشته باشیم. وقتی در جامعه، به هر دلیلی و با هر اسمی، مشاغلی مانند پارکبانی تعریف می‌شود؛ اما به زیرساخت آن فکر نمی‌شود، به روش‌های کنترل و

خوب می‌شناسند. بنابراین طبیعی است بازرگان به صراف مراجعه کند که هم سود برد و هم اطمینان داشته باشد، اما شرایط کنونی به نحوی است که باید احتیاط کرد.

برخی از پتروشیمی‌ها و بانک‌ها نابلد هستند

عضو هیئت‌مدیره اتحادیه صادرکنندگان فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی در این‌میان از نابلدبودن بازرگانان و همچنین برخی کارمندان بانک در گشایش اعتبارات اسنادی پورده می‌دارد و می‌گوید: این شرکت‌ها متأسفانه کارکردن با اعتبارات اسنادی را بلد نیستند و ترجیح می‌دهند کالا را بدهند و پول را بگیرند. اینکه بخواهند بانک بپردازند و اعتبار باز کنند یا طرف مقابل، اعتبار باز کند و اینها دریافت کنند و آن را بررسی کنند، کلا در کار نیست، چراکه این روند را نمی‌دانند. او در ادامه به عملکرد برخی بانک‌ها در گشایش اعتبارات اسنادی هم خرده می‌گیرد و می‌افزاید: کارمندان بانک‌ها هم بعد از هشت سالی که به سبب تحریم‌ها از این ماجرا دور بودند، متأسفانه چندان با این روند آشنا نیستند.

سرایت به سایر کشورها

عضو هیئت‌مدیره اتحادیه صادرکنندگان فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی تأکید می‌کند مشکل پتروشیمی‌ها در چین هم هنوز حل نشده و در آینده به سایر کشورها هم سرایت خواهد کرد، زیرا باقی کشورها هم کم‌کم علاقه‌مند می‌شوند کالا را در مقابل اعتبار اسنادی بفروشند و بخرند.

از سیستم جرحه‌ای بیرون بیاییم

به گفته او، ما باید یاد بگیریم به طرف اعتبارات اسادی و روبه‌های بین‌المللی برویم و از سیستم جرحه‌ای و صرافی بیرون بیاییم، زیرا به علت کوچک‌بودن حجم تجاری ایران، ما نمی‌توانیم نحوه عملکرد سیستم خود را به سیستم تجاری دنیا تحمیل کنیم. بنابراین باید یاد بگیریم به سیستم تجاری آنها عمل کنیم و با پرداخت مالیات، حساب‌وکتابمان هم شفاف باشد.

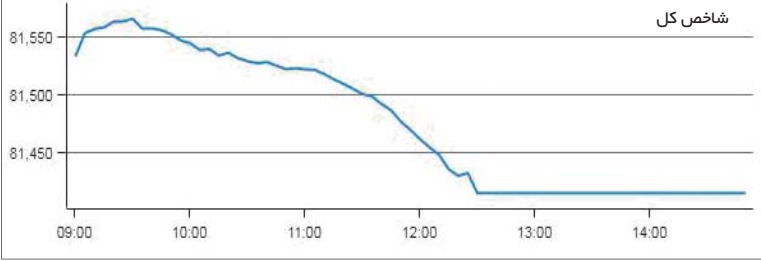
بورس

بازار سرمایه ۱۱۷ واحد کاهش یافت

ریزش با طعم اصلاح قیمت

فروشنده حقیقی به خریدار حقوقی واگذار شد. همچنین حدود ۳۱ میلیون سهم «شلی» به ارزش بیش از ۱۵ میلیارد ریال به کدهای انتقالی سهام‌دار عمده منتقل شد. در پایان این معاملات «حکشتی» با عرضه بلوکی ۱۶۰ میلیون سهمی به ارزش ۵۳۶ میلیارد ریال بیشترین ارزش و حجم معاملات را به خود اختصاص داد. همچنین «شاراک» عرضه بلوکی ۸۰ میلیون سهم را به ارزش ۱۶۲ میلیارد ریال روانه بازار کرد و رتبه دوم بیشترین حجم و ارزش معاملات را به خود اختصاص داد. لازم به ذکر است؛ روز گذشته خبری مبنی بر گشایش نماد شرکت آلومینیوم ایران در روزهای آینده منتشر شد. این نماد معاملاتی که حدود ۲۱ماه متوقف بوده است احتمالاً در روزهای آینده و بعد از شفاف‌سازی سازمان بورس و توضیحات شرکت، بازگشایی می‌شود. چراکه، رامین ربیعی، رئیس هیئت‌مدیره توسعه صنعتی ایران، چندروز پیش با اشاره به عدم امکان عرضه بلوک ۱۵،۱۵ درصدی «فایرا» در مهر سال گذشته، از برنامه عرضه مجدد این بلوک خبر داده که منوط به بازگشایی نماد خواهد بود. آلومینیوم ایران با برگزاری مجمع فوق‌العاده ۱۶ اسفند سال گذشته برنامه افزایش سرمایه ۷۵۵ درصدی را اندوخته طرح و توسعه و مازاد تجدید ارزیابی دارایی‌ها را عملی کرده است.

و «ولصنم» به‌ترتیب بیشترین کاهش قیمت را تجربه کردند. علاوه‌براین بیشترین صف خرید را «کیارس» و بیشترین صف فروش را «سمازن» داشتند. در بازار فرابورس نیز ۲۲۰ میلیون انواع سهم و اوراق بهادار به ارزش یک‌هزارو ۵۱۱ میلیارد ریال دادوستد شد که ۷۲۰

عنوان شاخص	تغییر	مقدار
شاخص کل بورس تهران	-۱۱۷۵۷	۸۱۴۱۵۰۹۰ واحد
شاخص کل فرابورس	۴۰۷	۹۳۳۰۸۰۰ واحد
ارزش کل بازار بورس	-۵	۳۲۱۰ هزار میلیارد ریال
ارزش معاملات بورس تهران	۲۱۱	۱۹۳۷ میلیارد ریال
حجم معاملات بورس تهران	-۱۴۶	۶۵۹ میلیون سهم
ارزش معاملات فرابورس	۵۱	۱۵۱۱ میلیارد ریال
حجم معاملات فرابورس	۲۰۲	۳۷۰ میلیون سهم

ادامه از صفحه اول

گفتمان تازه در فرهنگ

جهانی‌شدن: جهانی‌شدن تولیدات فرهنگی، هنری و رسانه‌ای که جست‌ و گریخته در یکی، دو سال اخیر شاهد برخی نمونه‌های آن بودیم، یکی از موارد استراتژیک در رشد و توسعه این تولیدات بوده و در نتیجه می‌تواند به باید موجب ایجاد تحول در نگاه مدیریت فرهنگی کشور باشد. امروزه سهم درخور توجهی از رشد تولید ناخالص داخلی در کشورهای توسعه‌یافته از آن بخش فرهنگ و هنر است و سرمایه‌های هنگفتی جذب این بخش از بازار شده است. قابلیت‌های موجود در این زمینه در کشور ما در حدی است که قلمروهای فرهنگی ایران را در بازارهای مناطق هم‌جوار و دنیای اسلام می‌تواند پوشش دهد. این در حالی است که غنای فرهنگی ایران قابل مقایسه با کشورهای مزبور نیست ولی در زمینه راه و روش کسب سهم از بازار باید از تجربه آنها درس آموزی کرد. نمونه‌کارهایی که تاکنون هنرمندان ما در دنیا عرضه کرده‌اند و دولت هم چندان در آن دخیل نبوده، اگرچه محدود بوده اما دامنه تأثیرات آن بسیار زیاد بود و دولت را نیز به تحسین و تیریک واداشت. اگرچه در مسیر تولید این فرآورده‌ها بعضاً نهادهای دولتی سهمی از رنج و زحمت تولیدکننده نداشتند. اگر تاکنون تولیدات اهالی فرهنگ و هنر محدود و محصور در داخل کشور بود، اگر تا گذشته نه‌چندان دور نگاه به این حوزه از بالا و به‌مانه کمک‌گیری و نازمند به دستگیری دولت بود، اما به‌واسطه قابلیت‌ها و خلاقیت‌های این قشر شاهد کام‌نهادن تدریجی تولیدات آنها به بازارهای جهانی هستیم. متأسفانه نقش دولت و سایر ارکان کشور دراین‌خصوص اگر نکوییم منفی بوده اما در حد انتظار، پیش‌برنده نیز نبوده است. بیراه نیست گفته شود بخشی‌هایی، چندان هم با نگرش مالوف یعنی کنترل این قشر در ازای کمک بخورونمیر مخالف نیستند. بنابراین استراتژی جهانی‌شدن راه میان‌بر توسعه این بخش است. وضعیت بخش‌های مختلف یکسان نیست. به‌عنوان نمونه با گذشت چهار دهه هنوز مطبوعات به‌واسطه فشارهایی که تحمل کرده‌اند هیچ‌گاه نتوانسته‌اند در عرصه منطقه و جهان عرض اندام کنند اما مثلاً تولید فیلم‌هایی در تراز جهانی به‌مراتب بهتر شده است. اما آنچه در اینجا مورد بحث ماست، این است که جهانی‌شدن، علاوه بر اهداف فرهنگی، مزیت‌های اقتصادی نیز دارد و به تقویت بنیه مالی و اقتصادی اهالی فرهنگ و هنر و توسعه بازار آن می‌انجامد و در نتیجه به رشد و توسعه اشتغال که هدف مبرم دولت آقای روحانی و نیاز جامعه نیز هست، کمک می‌کند.

نیازمند دولت با اهالی فرهنگ؟ به نظر می‌رسد دیگر وقت آن است که شاهد تغییر نگاه اقتصادی به حوزه فرهنگ باشیم. همواره تصور می‌کنیم کار فرهنگی و هنری و رسانه‌ای زیان‌دهه است؛ یعنی از نگاه عده‌ای باید این‌گونه باشد و بنابراین باید ناف اهالی این حوزه بند به دولت باشد. درحالی‌که چنین نیست؛ یعنی درواقع نباید چنین باشد. کافی است نگاهی به دنیای اطرافمان بیندازیم. سازوکار تولید فرآورده‌های فرهنگی و هنری در دنیا اصلاً شباهتی با آنچه در ایران می‌گذرد، ندارد. دلیل عمده آن وجود رقابت در بازار جهانی این تولیدات است. مثلاً در کشور ما روزنامه‌هایی تولید می‌شود که هزینه هر نسخه آن شاید بیش از پنج هزار تومان است اما با قیمت ۵۰۰ تومان عرضه می‌شود و فروش آن چنانی هم ندارد. چرا؟ چون تمامی هزینه‌هایش از محل سرمایه دولتی تأمین شده است و روزنامه‌نگاران آن درواقع کارمند دولت به معنای حکومت‌اند. اما بخش خصوصی چنین سازوکاری را تاب نمی‌آورد چون مجبور است ارزان‌تر و باکیفیت‌تر تولید کند ولی مثلاً دو هزار تومان بفروشد. تازه همین روزنامه دوهزارتومانی فروش دارد، چون مخاطب دارد، اما آن روزنامه ۵۰۰تومانی روی دکه می‌ماند. پس اشکال بزرگی در این میان وجود دارد. رویکرد جدید وزارت ارشاد می‌تواند ریشه‌یابی مسائل از این منظر و یافتن راه مناسب برای اصلاح فضای فاقد رقابت کنونی در میان انواع تولیدکنندگان کالای فرهنگی دربخش‌های دولتی و خصوصی باشد. اگر فضای رقابت و الزامات آن رعایت نشود، نگاه اهالی فرهنگ هم به وزارت ارشاد و سایر نهادهای صدفه‌ای نخواهد بود. همان‌طور که اشاره شد، فقدان فضای رقابت و رانت از علل این شرایط است. علت دیگر مقوله آزادی است که البته امری نسبی است و در سال‌های گذشته نامتأنا نوسان داشته است. هرقدر فضا آزادتر باشد از قدرت رانت کاسته می‌شود. یکی از راه‌ها تکیه بر همان اصل اقتصاد مقاومتی و افزایش بر این مسئله است که تولید در عرصه فرهنگ و هنر علاوه بر آداب‌ورادون کیفیت و تأثیرگذاری باید اشتغال‌زا، کم‌هزینه و به‌صرفه باشد. نمونه‌های موجود نشان می‌دهد این قابلیت به خوبی وجود دارد؛ مشروط به رفع محدودیت‌ها و ایجاد فضای رقابت. در نتیجه باید جلوی رانت و تولید بی‌کیفیت گرفته شود. فکر می‌کنم اهالی فرهنگ و هنر با این رویکرد همدلی نشان خواهند داد، اگر نه، باید چوب بادامه موضوع را بخورند. بنابراین، بیش از اینکه انتخاب فلان شخص به‌عنوان وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی را مهم بدانیم که در جای خود اهمیت دارد، این رویکرد جای نو به مسائل این حوزه است که اهمیت زیادی دارد. چون فرصت‌ها و سرمایه‌ها را بی‌دری از دست داده و می‌دهیم. اگر در بنیان کارها و فرایندهای آن تامل کنیم، درمی‌یابیم که نیازمند گفتمان‌های نو هستیم. امروز که مجلس تا حدود زیادی با دولت منتخب مردم همسوتر شده، این امر بیشتر به واقع نزدیک شده تا شرایط برای ایجاد تحول در بخش فرهنگ و هنر و رسانه مساعدتر شود و به‌نظر می‌رسد این رسالت بزرگ وزیر جدید فرهنگ و ارشاد اسلامی و همکاران اوست.